

INHOUD

DEEL1 : LICHT	11
1. DE FAMILIE VAN LICHT	13
2. AARDE	23
-De bib	23
-To the rescue	31
3. REBEL	39
-De Onderwereld	48
-Spiegel van de Hemel	53
-Universele Cycli	56
-De Fotonengordel	64
-Astrologie	73
4. POOLVERSCHUIVING	82
-de DOOD!!!	82
-Fantasie-kracht	96
-Aardveranderingen	100
-Medelijden & Mededogen	112
-De Spell-breker	121
-Samenvatting van de Aardveranderingen	128
-Voorspellingen van de Maya's en de Egyptenaren	134
-Amai, hoe groot!	146
5. 01	151
-De Puzzel	154
-Dance to the beat	161
6. DE GESCHIEDENIS VAN	

JULLIE ZONNESTELSEL	175
-Venus, Mars, Maldek & Aarde	178
7. HET IS TIJD	200
-Yinneke & Yangke	206
DEEL 2 : DUISTERNIS	225
8. DE WERELDREGERING:HET GROTE GEBIED	234
-De Derde Wereld	238
-Uitleg aan moeder thuis	247
-Koude oorlog en Communisme	257
-Propaganda	271
-Verzet	280
-Lord, have mercy on them punks	287
9. RIDDERORDES EN GEHEIME GENOOTSCHAPPEN	292
-21e eeuw-Ridders	294
-S. M. O. M.	297
-Extreem rechts, internationaal terrorisme & satanische sekten	305
-De Duitse Droom	308
-Wat drijft hen?	311
-Het Keizerrijk Europa	314
-Paniek	319
-Samenvatting	325
10. DE SYSTEEMPIRAMIDE	329
-Democratie van mijn voeten	329
-Koningen en Koninginnen	336

-De Top	339
-\$	346
-De ultieme tirannie	356
-Hogrammen & dimensionale poorten	358
-Schitterend Uranium	365
11. WAAR ZIJN DE ANUNNAKI EIGENLIJK MEE BEZIG?	372
-Leven komt voort uit Leven	372
-Een beter begrip	378
-Techno-reptielen	383
-De alchemie van het geluk	386
-Zeuren	393
12. ATLANTIS, ZWARTE MAGIE & HET LUCIFERSYNDROOM	402
-Ball of the Vampires	412
-Absoluut en absoluut niet	422
-De wet is uw vriend	422
-'KOMTERUG! Het spijt ze! (echt)'	426
13. TEN SLOTTE HET EINDE	436
-De vergissing van de Hebreërs	436
-Bang van 't zonneke?	445
-Bekeert, gij zondaar, want het Einde is nabij!	448
-Kies en wordt Harry Potter!	453
-Hoog tijd om eens af te studeren!	457
-'Ik geloof van heel dit boek geen kloten! Oplichter!'	467
-NEEN!	468
-Mijn tante is een dinosaurus	475

-Dit is het Einde.	479
-Literatuur-overzicht	489
-Dank zij	490
-Notedop	491
-Trefwoordenregister	492

Mijn naam is Emmanuel.

Maar je mag gerust Manu zeggen, hoor ! En ik zal je eens wat vertellen. Het zit namelijk zo dat ik deel uitmaak van een enorme familie. Een familie van Licht, die vanuit de ruimte komt. Dat wist ik niet meer omdat ik hier 30 jaar geleden op Aarde ben geboren, en dan moet je alles vergeten, zie je. Net als jij, dat zijn nu eenmaal de regels. Maar naarmate ik opgroeide begon ik me zo te vervelen dat ik er danig depressief van werd en ik op zoek ging en na heel wat gepuzzel wist ik het weer terug: ik ben een spelmeester!

Samen met miljoenen andere spelmeesters hebben wij lang lang lang geleden in onze dimensie, 't is te zeggen: een totaal ander Universum dat zich heeft 'voltooid' en terug tot de ontdekking van z'n essentie is gekomen (en waar ook veel meer mogelijk is dan hier), heel jullie 'Universum van Vrije Wil' bedacht en gemaakt en waar de Aarde een heel belangrijke planeet van is. Dat is wat we het liefste doen en het beste kunnen: Creeëren.

Het is allemaal één groot 'Spel' dat we hebben gemaakt en het is nu eindelijk de tijd dat dit allemaal mag gezegd worden omdat het doel van het spel, na miljoenen en miljoenen jaren, zeer dichtbij is.

We hebben ongelooflijke superkrachten en we kunnen alles maken wat we maar willen. De mensen hier op deze planeet hebben ook zo'n superkrachten, maar ze zijn het helemaal vergeten, laat staan dat ze ze gebruiken.

Op een dag zeiden we: " Hé, zullen we vandaag eens een nieuw universum bedenken? " En iedereen was het daar meteen gloeiend mee eens want we wilden het liefst zo snel mogelijk aan de slag met onze nieuwe ontdekte superkrachten en intelligentie. Net als afgestudeerden die vol enthousiasme in het leven springen. Zo gezegd zo gedaan en we gingen direkt aan de slag.

Als het spel bijna gedaan is komen we altijd met heel veel naar ons gecreeërde Universum, naar vele planeten ervan, om het Feest (want dat

wordt het zeker en vast) aan te kondigen en bij te wonen. Sommigen dalen meteen af vanuit de hoogste dimensie en verlagen hun trillingsgetal zo dat ze fysiek in een lagere dimensie komen zoals vb. de derde (jullie dimensie) en zo materieel worden. Anderen blijven in de hoogste of in een andere dimensie, maar zijn toch op vb. de Aarde aanwezig, alleen kan je ze niet zien omdat ze nog te snel voor jou bewegen, maar zij kunnen jou des te beter zien, wees gerust! O, en ze hebben de beste bedoelingen hoor, maak je geen zorgen. Jullie noemen ze ‘engelen, geesten, deva’s, lichtwezens. . .’

Nog andere spelmeesters komen nu naar deze planeet door dat ze ervoor kiezen om gewoon geboren te worden bij een ouderpaar (die hen al dan niet bewust hebben uitgenodigd) en op een bepaalde plaats naar keuze, zoals ik dat heb gedaan.

En ook nu zijn we hier weer, zoals dat altijd het geval is op het einde van een miljarden-jarig durende cyclus, met miljoenen naar de Aarde gekomen omdat de Aarde nu in een héél belangrijke Eindtijd zit. Een tijd waarin er héél snel héél veel zal veranderen (en als je hier aan twijfelt, dan moet je maar eens heel goed beginnen luisteren naar vb. alle liedjes van de afgelopen 50 jaar).

Want op 21 December van het jaar 2012, wanneer de grote Maya kalender afloopt, begint er een hele nieuwe tijd in heel het Universum. Een Paradijselijke tijd van miljarden jaren omdat er dan een geheel nieuwe cyclus begint van planeten die rond zonnen draaien, zonnen in sterrenstelsels, sterrenstelsels in melkwegen, en melkwegen rond de gigantische centrale universele zon (één grote superintelligentie). De vorige cyclus van ‘Onderzoek en Ervaring’ loopt af en de nieuwe ‘Meestercyclus’ begint.

We zijn hier nu om vele Aardbewoners te helpen om de Aarde klaar te maken voor het Feest, want ze is nu heel ziek en ze heeft genezing en liefde nodig, net zoals de Aardbewoners zelf. De meeste grote mensen (men noemt ze ook wel eens ‘volwassenen’) weten dit nog niet want ze zijn alles compleet vergeten en weten niet meer dat je alles en iedereen en jezelf goed moet verzorgen en doen dat daarom niet meer. Ze zijn heel bang, weet je. Daarom is de Aarde er zo slecht aan toe, want er is heel veel vervuild.

Maar ook dat is allemaal deel van ons grote plan want iedereen moest volledig zijn vergeten dat alles en iedereen die er bestaat in werkelijkheid

1 grote Familie is en dat we allemaal van die ene prachtige plek afkomstig zijn: Het Absolute Paradijs.

En daar gaan we nu terug naar toe (merk maar eens op hoe graag iedereen dat wil, dat is geen toeval, alleen weten niet veel mensen nog hoe ze er terug moeten geraken.).

Ik zal je er even terug aan herinneren hoe het juist zat.

Zie je, Ooit waren we, jullie en wij, allemaal bij elkaar in wat we zouden kunnen noemen Het Paradijs; waar liefde en geluk heerste. Maar omdat we daar niets anders dan dat kenden wisten we niet zo goed of dit nu eigenlijk wel leuk was of juist niet want we wisten bij hoog en bij laag niet wat het zou zijn om zonder liefde en geluk te leven, in angst en duisternis (we wisten ook niet wat hoog was en wat laag was, het had allemaal dezelfde betekenis.).

Daarom moesten we het tegenovergestelde ervaren: we zouden alles, maar dan ook alles gewoon “Vergeten” en we maakten, met de ‘big bang’, het rijk van het Relatieve waar alles, alle waarheid en liefde en schoonheid, betekenis zou krijgen door eerst de ervaring van z’n tegengestelde mee te maken.

Maar, een deel van ons, onze Ziel, het alleswetende deel, bleef in het paradijs, het Absolute, en een ander, heel moedig deel van ons (dat deel dat nu dit boekje zit te lezen) daalde af, de duisternis in. Maar wel voor eeuwig verbonden met zijn alleswetende ziel, al zouden we dat gewoon, een heel lange tijd, niet meer weten. Toch was het de taak van onze ziel om ons tot een punt te brengen waarop we ons dat terug zouden herinneren, dat we terug zouden weten dat we in werkelijkheid verbonden zijn met een ongelooflijk superparadijselijke intelligentie. Onze kracht. Maar totdat we dit zouden ontdekken, wisten we het niet en was het “alsof ” dit niet zo was en zouden we voor hééél lange tijd verdwaald moeten rondlopen in de duisternis. We zouden alles zijn vergeten met alle gevolgen van dien want zo kwam er veel pijn en oorlog en vergiftigde oceanen en luchtvervuiling enzo en dat was nu net precies de bedoeling van meet af aan. Om het tegenovergestelde te ervaren, zodat we door ervaring nu wel degelijk zouden “weten” wat het was om niet in het paradijs te wonen. Om ons verloren te voelen. We zouden zelfs onszelf en heel het leven haten omdat er zoveel vragen en blijkbaar geen antwoorden waren. Maar de bedoeling was ook, en vooral, dat we

daar na een heel lange tijd van wel duizenden levens, van doodgaan en opnieuw ergens geboren te worden, en miljarden jaren later, in het ideale geval, er genoeg van zouden hebben. Dat zou het langverwachte moment zijn waarop we beseffen dat het niet allemaal zo moet zijn. We zouden beseffen dat we een ‘keuze’ hebben (ook al dachten we vroeger van niet).

Dan zouden we eindelijk wakker worden en zouden we het eindelijk, na zoveel ellende en na miljarden jaren, weer terug weten.

Dat is de tijd waarin alle mensen zouden zeggen:

”Verdorie! Wij zijn allemaal liefdevolle, krachtige, prachtige Goden en Godinnen en het bestaan ‘is’ hier en nu, altijd en overal, het is Onze paradijselijke woning, en we hoeven nooit meer dood te gaan als we dat niet meer willen en we willen elkaar niet meer doden want we zijn allemaal broers en zussen en we willen terug zoals ooit voor eeuwig gelukkig zijn en terug kunnen toveren, en door de oneindige kosmos reizen en alles terug ontdekken en van vorm veranderen en nog zo veel meer. Gedaan met al deze onzin van wetten en regels en moorden en belastingen en machtsspelletjes want dat leidt rechtstreeks naar de zelfvernietiging en dat willen we niet! Niet meer. ”

En daarom moesten wij spelmeesters een heel spel bedenken waarin dit allemaal kon gebeuren. Een werkend scenario om dit doel te bereiken. Wij bedachten de gebeurtenissen, een heel plan, en weet je: op jullie verzoek! Omdat jullie nieuwe zielen zijn die vanuit het paradijs wilden neerdalen in het relatieve (alles wat je om je heen ziet en waar je alles kan meemaken.). Het Speelveld, zou je kunnen zeggen.

Wij konden dit hele spel bedenken en hebben dat dan ook gedaan omdat wij jullie wens voelden, intuïtief, om jezelf te ervaren en wakker te worden op het speelveld, wat eigenlijk als een heerlijke droom is en waar je terug de God en Godin kan worden die je ooit was. Jullie wilden speelvogels worden. Wij konden dit hele spel bedenken omdat wij ooit in een ver verleden ook hetzelfde hebben meegemaakt als jullie nu. We zijn ook terug wakker geworden na het bewustwordings-spel te hebben gespeeld, wat dan weer door nog andere spelmeesters is bedacht, enz. . . . enz. . En we kwamen tot de simpele maar essentiële conclusie dat alles om ‘Creativiteit’ draait, dat je alles kan scheppen

Aardveranderingen

Maar goed, ik had het uiteindelijk over poolverschuivingen op vaste punten in het baanpatroon maar ik ben een beetje uitgewijd.

Dit is waarschijnlijk een gevoelig onderwerp voor velen maar aangezien het in de lijn van het hele verhaal ligt is het nodig om het hier even over te hebben.

De nieuwe universele cyclus van Zelf-Meesterschap die er aan staat te komen zal van een heel ander karakter en ervaring zijn dan wat je totnutoe kent. Hij bestaat uit een veel hogere frequentie en de energieën zijn veel hoger en harmonieuzer, zoals ik al uitvoerig heb besproken. Stel je de Universele zon waar alles om draait voor als één grote supercomputer. Bij het ontwerpen van het spel werd letterlijk alles wat er gedaan moest worden gecodeerd in deze zon. Ze bevat de blauwdrukken, de scenario's van elk levend wezen. Of dat nu een mens, een engel, een boom, een pleiadisch lichtwezen, een olifant, een planeet of een ster is, ze weet wat er moet gebeuren voordat er iets anders kan gebeuren, ze draait almaar rond en zo zend ze constant de impulsen uit om een plan of plannetje uit te voeren, wat en waar dat ook moge zijn in het universum en in welke cyclus ook. Van het allerkleinste zoals naar de bakker om de hoek gaan tot het allergrootste. Alles is even belangrijk. Ze doet de hele choreografie van de dans en ze is een echte professional in wat ze doet. Ze leert je nieuwe dansspasjes aan, maakt een ster van je en zorgt ervoor dat je kan schitteren op een voorstelling. Zij is de baas en staat aan de top van een hele hiërarchie van galaxies, zonnen, engelen-en deva-Koninkrijken, lichtwezens die wonen in de kern en op de polen van planeten, De Hoge Raad van Twaalf (3 keer 4 hoogontwikkelde lichtwezens van de Pleiaden, Sirius en van het naburige Andromeda-

stelsel), Opperwezens die verantwoordelijk zijn voor de evolutie van hun zonnestelsel en nog veel veel meer. Kortom, alles wat het plan dient en hier aan mee werkt. Maar let wel, begrijp dit anders als een hiërarchie op Aarde die meestal op angst, macht, ego, concurrentie en manipulatie is gebaseerd. In het bewustzijn waar ik het over heb is alles en iedereen allang gelijk en er is een enorm wederzijds respect voor elkaar. Niets is belangrijker dan iets anders omdat iedereen er zich terdege van bewust is hoe relatief dat allemaal is. Al die zijloenen wezens zijn allang ooit eens verlicht geraakt en hebben zich uit vrije wil overgedragen (‘ok, waarom ook niet?’) om het hele plan uit te voeren. Iedereen rijdt er rond met bumperstickers als ”Niks moet, alles mag” en “Ik ben ok, jij bent ok!” of ook ”Just say YES!! ”. Iedereen weet dat het erom gaat om samen aan iets groots te werken, ieder heeft z’n eigen specifieke zelfgekozen taak en beleeft er de grootste lol aan. Ze zijn zich spiritueel bewust en leven voor de groei en de evolutie van zichzelf als individu, van de rest van de groep en van al het andere bestaande. Gewoon omdat dat het plezierigste is. Alle plannen die vb. op Aarde uitgevoerd worden komen voort uit impulsen, ideeën, aangereikt door hogere bewustzijnswezens, zoals vb. wat jullie ‘engelen’ noemen en die die impulsen op hun beurt weer krijgen aangereikt van opperwezens en zo gaat dat maar door. Alles is een plan binnen een plan binnen een plan. . . maar uiteindelijk komt alles van die ene Universele bron. Ze bevat het hele Programma van A tot Z voor het Universum en voor haar hele evolutie. Net zoals dat het geval is voor haar ‘bewoners’ zoals de Galactische centrale zon voor de Melkweg, de centrale ster van een sterrenstelsel en de zon van een zonnestelsel waarin planeten ronddraaien. Ze bevatten stuk voor stuk het collectieve bewustzijn, het evolutieprogramma van dat gedeelte waar zij het middelpunt van zijn. En samen vormen ze één geheel en zijn perfect op elkaar afgestemd om alles in harmonie te laten verlopen. Er zijn galactische en intergalactische federaties, vertegenwoordigd door verschillende leden. Dimensies, sterrenstelsels enz. . . en er wordt langs alle kanten gereisd, vergaderd en gecommuniceerd. Er is meer aan de gang tussen hemel en Aarde dan je wel denkt, m’n beste Horatio! Er wordt gewerkt in het Universum, meneer de minister, zoveel is zeker. Welnu, op vaste tijdstippen of plaatsen in de Grote Rondgang zend de Universele centrale zon nieuwe krachtigere energieën uit. Niet om eens lollig te doen of omdat ze ‘kwaad’ zou zijn zoals vele van jullie

aardbewoners al waarschijnlijk direct denken (wees gerust je hebt niets verkeerd gedaan) maar wel omdat het universum en al haar bewoners er behoefte aan hebben zodat er nieuwe dingen kunnen ervaren worden (wat je wenst krijg je ook).

Pas op, we hebben het hier nu niet over een paar vlotte voltjes meer, hé. Met het bewustzijn dat je nu hebt kun je amper snappen hoe groot en intelligent deze Centrale wel is. Zo groot dat ze de kracht heeft om het hele Universum op tijd en stond eens grondig op z'n kop te zetten. Er vindt dan een gigantische up-date plaats door de uitzending van een nieuwe universele energievloed van licht, liefde en intelligentie vanuit haar kern. Aangezien licht informatie is bevat het het hele programma voor, in dit geval, de nieuwe cyclus.

Deze nieuwe energieën zorgen ervoor dat al de verschillende planeten en zonnestelsels en sterrenstelsels met elkaar op het gelijke niveau in overeenstemming worden gebracht.

Er zullen nieuwe posities ingenomen en nieuwe baanpatronen gecreeërd worden. Sterren krijgen ander functies. Zo zal vb. Sirius verheven worden naar de positie van een galactische spirituele mysterieschool in plaats van zich enkel bezig te houden met dit zonnestelsel zoals het de afgelopen tijd heeft gedaan. Het gehele Pleiadische stelsel, inclusief dit zonnestelsel met de planeet Aarde, zal een Mysteryschool worden van hoger onderricht en een Thuis voor de Steden van het Licht. Dit zijn steden waarvan de bewoners eveneens spiritueel bewust zijn en de heiligheid van alle dingen erkennen en respecteren en leven voor hun evolutie en groei, in complete harmonie met zichzelf, de anderen en hun omgeving.

Hoe gaat dat nu allemaal in z'n werk? Je moet weten dat een planeet of een zon een hemellichaam is waarvan de beide polen als twee magneten zijn die nucleaire ruimteënergie opvangen. Ze grijpen de energie waarna ze gestockeerd wordt. Hetzij in de poolgebieden zelf, hetzij door de polen omgebogen naar ofwel de evenaar of naar binnen geslagen, naar de kern van de planeet en vormt zo een enorme cilinder van trillingsenergie, van de noord - naar de zuidpool, dwars door de planeet. Op dit moment worden er, al sinds een hele tijd, nieuwe energieën vanuit het galactisch centrum, zoals vb. de fotonengordel, uitgezonden en die de Aarde letterlijk overspoelen. Bombarderen. Er is nog nooit zoveel energie geweest op Aarde als nu, daar zijn zelfs wetenschappelijke verslagen

over. In 1998 nog zond de zon een schokgolf uit naar de Aarde van een hoeveelheid energie die in amper vijf minuten tijd dezelfde was als de zon normaal in 300 jaar naar de Aarde zend. Het stond in alle kranten, niet gelezen? Dit gebeurt uiteraard allemaal niet zomaar omdat de gehele Aarde eindelijk in zijn spirituele ontwakingsfase zit en er nu zoveel mogelijk hulp en nieuwe informatie wordt geboden vanuit de ruimte als maar kan. Daarom ondergaan de Aarde en haar bewoners een grote mutatie. De bewoners veranderen dag na dag door de nieuwe energieën. En dit is nog maar het voorspel, hoewel het al een vergevorderd laat stadium in dat voorspel is. Dit zal zich de komende jaren tot op het kritieke punt nog meer opbouwen en uiteindelijk zal er vanuit de Universele Centrale zon een intergalactische vloedgolf van licht door heel het Universum worden gezonden die de kracht heeft van vele nucleaire atoomontploffingen, krachtig genoeg om het hele universum te veranderen. Een kosmisch orgasme, daamseneeren. Dit zal ze doen omdat het tijd is voor de nieuwe cyclus en als direct antwoord op de onbewuste wens van het hele Universum om de sprong naar deze nieuwe rondgang te maken. Het is wat er op het programma staat. Deze uitstoot zal tot gevolg hebben dat de electromagnetische velden van vele vele sterren en planeten (velden die het hemellichaam rondomrond beschermen tegen al te fel licht en die normaal de ruimteënergieën doseren en naar beide polen af leiden waar ze worden opgeslagen) de druk onmogelijk aan zullen kunnen.

Als dit veld blootgesteld wordt aan zoveel energie, die met ongelooflijk veel kracht en snelheid het veld doordringt, zal het veld het in één klap uiteindelijk begeven. Dit heeft het rechtstreekse gevolg dat, door deze vloed van electromagnetische deeltjes, en de enorme druk die de polen nu te verduren krijgen, de Aardkern omslaat, de Aardkorst los komt en verschuift en daardoor ook de beide polen omslaan.

8. DE WERELDREGERING:HET GROTE GEBIED

Kijk eens hier, ik wil het eigenlijk eens hebben over wat jullie allemaal 'Politiek' noemen. Op het eerste gezicht een moeilijk en ingewikkeld onderwerp waar alleen mensen met echt verstand iets van afweten, maar in wezen is het allemaal vrij simpel, hoor (dat is de aard van het 'wezen': simpelheid. Een idee is altijd simpel en dus per definitie geniaal). Politiek is al sinds mensenheugenis een zeer algemeen aanvaard onderdeel van het dagdagelijks bestaan en het pretendeert het goed met de mensen voor te hebben en niemand twijfelt er echt aan: politiek en leiding is nodig in de wereld, want wat zou er anders van de arme planeet worden. Iemand moet de boel toch besturen? Politiek IS de wereld. Doch. . .

jullie wereld van vandaag is niét de ultieme werkelijkheid.

Het is 'maya': illusie. Het is allemaal niet wat het lijkt te zijn. Althans, alles wat officieel is. Er wordt jullie allemaal een gigantisch groot rad voor de ogen gedraaid, dagdagelijks, en in verhouding tot 6 miljard Aardbewoners hebben maar bitter bitter weinig mensen het door. Wat volgt kan misschien niet erg uitnodigend lijken om te lezen maar het is uitermate belangrijk om inzicht te hebben in politiek om dit boek volledig te kunnen begrijpen. Mag ik jullie daarom vragen om een extra inspanning te doen? (dat vraagt hij nu, na 234 blz.). Houdt voor ogen dat het eigenlijk niet moeilijk is, hoewel het wel zo lijkt, en dat ik mijn

uiterste best doe om het simpel en chronologisch te vertellen. Het zal je allemaal duidelijk worden. Dus laat ons eens kijken hoe de wereld er tegenwoordig uitziet.

In feite zijn er, sinds het begin van de jaren '70 van de 20e eeuw 3 grote economische blokken waar alles rond draait:

- 1) Japan
- 2) Europa met als belangrijkste centrum Duitsland
- 3) de Verenigde Staten (inclusief Canada).

Sinds de eeuwwisseling van de 19e naar de 20e eeuw zijn de VS veruit de grootste industriële natie ter wereld, maar de tweede wereldoorlog bracht voor de VS toch wel een ultieme grote gunstige ommekeer. Vele landen lagen door de oorlog in puin en daar hadden de VS alle voordeel bij, al was het alleen al maar omdat VS-grondgebied nooit werd aangevallen en hun economische productie verdrievoudigde tijdens de oorlogsjaren. Na '45 hadden ze maar liefst niet meer dan 50 procent van alle wereldrijkdom in handen en controleerden ze beide zijden van beide oceanen. Tijdens de oorlog al werden er fantastische plannen gesmeed om de wereld na de oorlog te herverdelen, in hun voordeel, en er zou zoiets gecreeërd worden als het 'Grote Gebied' (een term die je in vele documenten van Binnenlandse zaken kan terugvinden). Het Grote Gebied zou het westelijke halfmond omvatten, West-Europa, het Verre Oosten, het vroegere Britse Rijk, de grote energievoorraden van het Midden-Oosten, de rest van de Derde Wereld en eigenlijk nog het liefst van al de hele planeet. De bedoeling was dat alles vanaf dan de Amerikaanse economie zou dienen en er ondergeschikt aan zou worden. Totale Wereldcontrole stond dus op het menu. En alle middelen om dit heilige doel te bereiken waren veroorloofd. Amerikaanse beleidsmakers waren het er allemaal over eens dat de macht van de VS moest worden behouden. Om je een idee te geven hoe zij dachten dit allemaal voor elkaar te krijgen volgt hier een fragmentje van een document, Policy Planning Study 23 uit 1948:

'We bezitten ongeveer 50% van de rijkdom op Aarde, maar maken slechts 6,3% van de wereldbevolking uit. . . het kan dan ook niet anders dan dat we het voorwerp zijn van afgunst en haat. Onze belangrijkste opdracht voor de

komende periode is een netwerk van relaties opzetten dat ons in staat stelt deze ongelijke positie te handhaven. Om dit te bereiken moeten we elke vorm van sentimentaliteit of dagdromerij achterwege laten en onze aandacht concentreren op onze onmiddellijke nationale doelstellingen. . . We moeten zwijgen over vage en . . . onrealistische oogmerken als mensenrechten, verhoging van de levensstandaard en democratisering. De dag dat we zullen moeten handelen volgens harde machtsconcepten is niet veraf. Hoe minder idealistische slogans ons dan hinderen, hoe beter. ’

Tijdens een briefing aan VS-ambassadeurs in Latijns-Amerika in 1950 merkte de beleidsmaker George Kennan (hoofd van het planbureau van Buitenlandse Zaken en de auteur van het vorige stukje proza) op dat

“ ‘de bescherming van onze (d. w. z. Latijns-Amerikaanse) grondstoffen’ een prioriteit moet zijn van het buitenlandse beleid van de VS. Daarom moeten we een gevaarlijke ketterij bevechten die zich, volgens de VS-inlichtingendienst, in Latijns-Amerika verbreidde: ’De opvatting dat de overheid rechtstreeks verantwoordelijk is voor het welzijn van de bevolking’.”

Bizar, niet? Tijdens verkiezingen en zo is het altijd net het tegenovergestelde wat je hoort.

VS beleidsmakers noemen die opvatting gewoon Communisme. Kennan legde ook uit hoe de Amerikanen deze vijand het hoofd moesten bieden: ’Het uiteindelijke antwoord kan onaangenaam zijn, maar. . . politierepressie door de lokale regeringen mogen we zeker niet uitsluiten. Het is ook geen schande omdat communisten in wezen verraders zijn. ’ nounou.

Als ‘zorgen voor het welzijn van de bevolking’ ketterij en communisme wordt genoemd, dan is het inderdaad gepermitteerd om eerder van het tegenovergestelde te houden.

En zo werd er dus naarstig gewerkt aan het Grote Gebied, na de oorlog. Elk onderdeel van de nieuwe wereldorde moest worden geleid door de ‘grote werkplaatsen’ Duitsland en Japan. Deze landen hadden tijdens de oorlog hun bekwaamheid bewezen en zouden nu onder VS-toezicht werken.

Je kan in een nota van Buitenlandse Zaken uit 1949 lezen dat de

belangrijkste rol van de Derde Wereld (Midden-en Zuid-Amerika, Afrika, Midden-Oosten, Indo-China, Zuid-Oost Azië. . .) die van 'grondstoffenleverancier en afzetmarkt' zou zijn voor de industrieel-kapitalistische maatschappijen (VS, Europa, Japan). Ze moesten worden 'Uitgebuit '. Dat was de bedoeling. Deze documenten kan iedereen inzien hoor, alleen doen bitter weinig mensen het. Waarom zouden ze ook? En diegenen die dat wel doen, voornamelijk intellectuelen, vinden dit alles noch vreemd, noch aanstootgevend. Het is 'normaal'.

Dus je hebt de VS, Duitsland (West-Europa) en Japan. Er woedt een enorme concurrentiestrijd tussen deze drie blokken. Dat is nu eenmaal economie en politiek en iedereen weet dat dat een gevaarlijke situatie zou-kunnen-zijn, want met economie weet je maar nooit of er ooit eens een oorlog tussen de verschillende partijen kan komen of niet en dan zitten we hier allemaal met de gebakken peren. Althans, dat is de buitenkant en dat is het idee wat het grote publiek er van heeft. Als je dat allemaal wat nader onderzoekt zie je dat die partijen elkaar helemaal niet tot in de kist beconcurreren, maar dat ze zelfs samenwerken.

Na de oorlog waren er voor Amerika wat betreft Japan twee mogelijkheden. Of Japan mocht verder gaan met de uitbuiting van haar eigen kolonies (vb Korea), maar dan wel onder VS-toezicht, of het werd toegestaan om met de rest van Azië een eigen onafhankelijke koers te varen, buiten het door de VS gecontroleerde Grote Gebied. Dat laatste zou geen al te slimme strategische zet zijn in een zucht naar wereldcontrole dus werd er maar wijselijk voor het eerste gekozen. Dat was de in de eerste plaats de reden om de Atoombom op de twee bekende Japanse steden te gooien: om optie 2 te kelderen en zo Japan te dwingen om voor gordijn 1 te kiezen en het spel mee te spelen. Japan werd van dan af een werkplaats van hoogtechnologisch spul en de industrialisatie van het land werd gretig aangemoedigd door de VS, met maar één ingebouwde beperking (mocht het ooit eens te machtig dreigen te worden): de VS zouden de Japanse olie-import volledig controleren. Europa heeft al sinds de oudheid kolonies her en der in de hele wereld die ook dienen als 'grondstoffenleveranciers' en zijn ondertussen een vazalstaat van de Verenigde Staten geworden. Door de oorlog lag Europa goed in het puin en werd het door de VS terug mee opgebouwd (het Marshall-plan). Dat was erg vriendelijk, (bedankt nog) maar het maakte ook dat Europa volledig in de invloedssfeer van Amerika kwam, want

het was belangrijk dat Europa Amerikaanse goederen zou gaan importeren en een investeringsgebied werd voor vele Amerikaanse bedrijven. Dus de drie blokken zijn eigenlijk één groot blok. De oorlog was voor Amerika een heel goeie zaak en ze hadden grote plannen met de wereld. De VS-regering had van dan af twee belangrijke agendapunten. Het eerste was haar macht veilig te stellen in de verafgelegen territoria van het Grote Gebied. Een zeer intimiderende houding moest ervoor zorgen dat niemand de VS voor de voeten ging lopen. Dit was ook een van de redenen voor de kernwapenwedloop. De tweede opdracht van de regering was het organiseren van overheidssubsidies voor een hoogtechnologische industrie.

Bij de heropbouw van het na-oorlogse Europa was het belangrijk dat er terug een traditionele rechtse orde werd geïnstalleerd met een dominante bedrijfswereld en een zwakke arbeidersklasse. De hele wederopbouw moest uiteraard volledig op de schouders van de werkende klasse en van de armen rusten. Vele corrupte en zelfs fascistische regimes werden in Europese landen geïnstalleerd om de droom van wereldheerschappij te verwezenlijken. Iedereen weet ergens wel hoe de vork in de steel zit en het is ook geen geheim dat economische machten moeten groeien en niemand vindt dat ook echt een probleem. Iedereen heeft zoets van: 'o ja? Is het dat wat jullie willen doen? Nou, prima. . . fijn, doe maar. Wat heb ik er eigenlijk ook mee te maken? Dat is allemaal politiek en daar weet ik niet zo veel vanaf. Jullie zullen het wel weten.' Op het eerste gezicht is dat allemaal geen enkel probleem want de wereld staat nu eenmaal niet stil en hij dient opgebouwd en sterk gemaakt te worden, zeker na zo'n akelige wereldoorlogen. En zo groeide en groeide en groeide het Grote Gebied en je kan rustig stellen dat het in het begin van de 21e eeuw een groot succes is geworden. Het Gebied is Groot geworden. Maar dat ging zeker niet zonder slag of stoot. . .

De Verenigde Staten en Europa hechten een groot belang aan Mensenrechten en Democratie. Dat weten we. Het is waar ze voor staan en het is het fundament van een gezonde samenleving. Het wordt verkondigd en verdedigd en gerespecteerd, maar dat laatste zou ik toch wel met een kilo zout willen nemen, want de werkelijkheid, als je ze wil zien, is spijtig genoeg heel anders.

Kijk, als je een plan hebt zoals, laten we zeggen: de Wereld Veroveren,

is het van belang dat iedereen diezelfde droom voor ogen houdt en dat iedereen, als het effe kan, het wel met je eens is en meewerkt, anders komt er natuurlijk niet veel van in huis. En diegenen die het onzalige idee zouden krijgen om er lichtjes anders over te denken moet je op de één of andere manier toch overtuigd zien te houden van de bedoeling.

Vele geheime documenten handelen dan ook onomwonden over het feit dat de grootste bedreiging voor de Nieuwe Amerikaanse Wereldorde het 'nationalisme of het ultranationalisme' is. Onder ultranationalisme verstond men 'regimes die tegemoetkomen aan de eis van het volk tot onmiddellijke verhoging van de levensstandaard van de massa's en voor een produktie die in de eigen behoeften voorziet'. Het belangrijkste doel van de beleidsmakers is telkens weer, als het nodig blijkt te zijn, te verhinderen dat zulke 'ultranationalistische' regimes ooit aan de macht komen. Kijk, zeggen de Amerikanen, als we zo gaan beginnen komen we er natuurlijk nooit en is het einde al snel zoek. Als we de wereld aan onze voeten willen hebben is het dus niet de bedoeling dat allerlei mensen over de hele wereld plots vreemde kuren krijgen en allerlei dingen gaan eisen en willen. Iedereen zal toch een beetje een inspanning moeten doen en even zijn gezeur over hogere levensstandaard en gelijke rechten en wat weet ik allemaal aan de kant moeten zetten. Dat kunnen we niet gebruiken. We zien later wel hoe we dat in het plaatje kunnen passen.

Ik ga even terug naar het algemene beeld van de wereld dat de meesten van jullie hebben. Je had tot voor kort twee Supermachten, netjes verdeeld: Het communistische Oosten en het Kapitalistische Westen. De Russen zijn de slechten en de Amerikanen samen met West-Europa zijn natuurlijk de goei, waar wij allemaal in leven: de mensen met verstand en een min of meer degelijke opleiding en hoge levensstandaard en de meeste zelfbeheersing ter wereld (wij zullen nooit de eersten zijn die op de rode knop zouden duwen). Daartussen heb je dan ook nog zoiets als een beerput genaamd de Derde Wereld of de Rest. Daar weet je maar nooit mee want daar is altijd wel wat aan de hand. Is het niet een aids-of ebola epidemie of hongersnood, dan is er altijd wel ergens een revolutie aan de gang geleid door een sigarenrokende baard, of een internationale terrorist die op het punt staat vanuit het midden van zijn midden-Oosters land de wereld in een nucleair conflict te sleuren. De bevolking heeft er geen frank, weten niet wat goed leven is en af en toe hoor je wel eens dat de regeringen van die landen nogal raar zijn, precies niet zo eerlijk en je

vraagt je heel soms af of dat wel mag. Het schijnt zelfs dat ze communistisch zijn en met de Russen meeheulen, maar ach, het is natuurlijk overal wat en we leven nu eenmaal niet in de perfecte wereld en al bij al is het hier in het westen nog niet zo slecht (geeuw). Wat kan je er trouwens aan doen? Ander onderwerp. Toch krijgen, zoals ik al eerder zei, de Derde Wereldlanden veel hulp van het westen. Financiële hulp om het land er weer bovenop te helpen. Aangezien het jouw belastinggeld is dat je jaarlijks aan de Kassa betaalt en waar een deel ervan rechtstreeks dient als hulp, is je geweten gesust en weet je voor jezelf: Ik Doe Iets! Toch?

En nu wordt het interessant om allemaal eens wat dichterbij te komen, ja, kom maar, ook daar achteraan. . . goed zo. . . en dan kan je beter zien wat er in werkelijkheid gebeurt, want ik heb de indruk dat jullie brilglazen flink zijn aangedampt. iepe-iepe-iepoë. Zo! Voor veel mensen vertel ik waarschijnlijk niets nieuws, maar voor nog veel meer mensen zal dit nogal kettters overkomen. Het zij zo, want het is er de tijd voor.

9. RIDDERORDES EN GEHEIME GENOOTSCHAPPEN

1095 n. C.

Paus Urbanus II roept op het concilie van Clermond-Ferrand op tot de eerste Kruistocht.

De eeuwen daarvoor, en met name de eerste eeuwen na de val van het machtige Romeinse Rijk, hadden ridders een niet al te hoog aanzien binnen de kerk en de samenleving. Het waren onvoorstelbare chaotische tijden en het kwam er op neer om gebieden te veroveren. De koningen beloonden hun mannen met stukken grond en bescherming in ruil voor verdere diensten. Dit bestuur over grond gaf de strijders een nieuwe status. Ze werden ridders die tot de nieuwe kern van de adel behoorden. De 10de eeuw was een tijd van anarchie, machtswellust en meedogenloze onderdrukking van de boerenbevolking. Het begon de ridders naar het hoofd te stijgen en ze konden hun roofzucht botvieren op de heidenen en de boeren en op elkaar. Ze roofden en plunderden en als iemand er wat van zei zeiden ze dat het hun recht was. Wat kon je doen?

Uitbuiting en plundering van de boerenbevolking werd een regel. Toen gingen ze zich ook nog eens richten tegen de kerk. Toen al voelde de geestelijkheid haar greep verzwakken op een samenleving waarvan de hoeksteen de meedogenloze ridders waren. Ridders tastten het gezag van de kerk, die hoedanook een gevestigde macht was, zwaar aan en de kerk zag maar één uitweg: De ridders alles vergeven en hen recupereren. Ze inlijven voor hun zaak. En dat werden dan de kruistochten. Ze stonden garant voor avontuur en vervat in een goddelijke verheven opdracht: De Heilige Stad bevrijden van de goddelozen en het heilige Graf beschermen. Van toen af stonden ridders in dienst van het geloof en werden de voormalige rovers de persoonlijke Ridders van Christus. Het was de mannen om het even, als ze maar konden hakken. Het was beter zo want nu was het plotseling allemaal gerechtvaardigd en in naam van de Allerhoogste en werden ze er nog rijkelijk voor beloond ook.

In 1099 veroveren de kruisvaarders dan eindelijk, na herhaalde bestormingen en met veel bloedvergieten, Jeruzalem, de Heilige Stad, op de Egyptenaren. Godfried van Bouillon voerde de hele troep aan en na de overwinning werd hij 'beschermheer van het Heilige graf'. Een jaar later, in 1100, stierf hij en zijn broer Boudewijn werd de eerste Koning van Jeruzalem. De Heilige Stad was terug onder Rooms-Katholiek bewind en dus was ze weer veilig voor de pelgrims die opnieuw het Heilige Graf konden bezoeken. Maar echt 100% veilig was het nog steeds niet. En dat was de uiteindelijke aanleiding tot de oprichting van een soort van politiemacht: de Orde van de Tempel.

Het waren georganiseerde soldaten-monikkencorpsen die zouden instaan voor de veiligheid op de doorgangswegen en heilige plaatsen. Door de plechtige geloften van zuiverheid en armoede af te leggen (zonder afstand weliswaar te doen van hun wapens) aan de koning van Jeruzalem verbonden ze zich ertoe de pelgrims te beschermen tegen rovers en overvallers, de wegen te bewaken en als ridders op te treden voor de Opperste Koning, Jezus Christus.

Ze werden aanvankelijk de 'arme ridders van Christus' genoemd omdat ze geen frank hadden. Ze leefden volgens de regels van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid. Ze kleedden en voedden zich met wat de gelovigen hen aan aalmoezen toestopten. De koning en zijn ridders werden vervuld van medelijden met deze 'Heilige mannen' en bood hen voeding en onderdak aan in het paleis. Ze kregen een domein dicht bij de

Tempel des Heren, nabij het paleis. Vandaar de naam ‘Tempeliers’.

De jaren gingen voorbij en de tempeliers groeiden stevig in aantal en ze werden geprezen om hun moed en heldedaden. In 1128 werden ze officieel als Religieuze Militairen erkend. In 1139 kregen ze definitieve erkenning van paus Innocentius II. Ze stonden boven wet en staat en hadden een eigen groot internationaal rijk en moesten enkel aan de paus verantwoording afleggen. Zo groeiden ze verder, onder bescherming van het machtige vaticaan, uit tot een enorme internationale macht. Het werd een kerk binnen een kerk en een staat binnen een staat. Hun rijk strekte zich uit over Frankrijk, Portugal, Vlaanderen, Schotland, Spanje, Italië, Oostenrijk en Hongarije. Hun macht werd zelfs zo groot dat Koningen en Keizers zich onderwierpen aan de autoriteit van de tempelorde. Hun macht had een economische basis en via een heel netwerk van vestigingen in Europa en het Midden-Oosten introduceerden ze het moderne bankwezen: Lancering van de Wisselbrief (voorloper van het papieren geld), het regelen van veiligheid van de geldtransacties en leningen. Ook waren ze toonangevend op het vlak van geneeskunde, technologie en filosofie. M. a. w. ze waren dé vernieuwende motor van de Westerse wereld van de 12de en 13de eeuw in Europa. Maar, zoals dat gaat, groeide met de toenemende macht ook de corruptie, de arrogantie en de immoraliteit, en dat gaat vroeg of laat in iemands ogen prikken. Op een gegeven moment had Filips de Schone er schoon genoeg van van al die arrogante decadente feestende tempeliers die toch maar op zijn kosten leefden. Hij aasde al lang op het enorme gebied dat zij bezaten en smeedde plannen om de tempeliers in te pakken. Hij liet 2 pausen vermoorden (hoewel dit nooit werd bewezen) die de tempeliers goed gezind waren en zette zelf een nieuwe paus, Clemens 5e, op de troon in Avignon in 1305. In 1307 liet Filips de Schone de Tempeliers aanhouden onder de beschuldiging: Ketterij.

Ze werden in de gevangenissen gemarteld en bekenden de meest gore dingen, ook dingen die ze niet hadden begaan. In 1314 werd er dan definitief afgerekend met de eens zo machtige Tempeliers door Jacques de Molay, Grootmeester van de Tempeliers, samen met enkele broeders levend te verbranden voor de ogen van het publiek. Maar was het wel het einde?

Vele ridders hadden kans gezien te vluchten en sommigen sloten zich aan

bij andere ordes, want in andere landen was de vervolging geen succes, tot grote ergernis van de Schone.

Hoewel het niet door historici zal erkend worden, droeg Grootmeester Molay vlak voor zijn dood de macht over op Marc Larmenius. De orde was dan wel officieel gezien dood, maar ze ging van dan af ondergronds en ze is door de eeuwen heen ononderbroken blijven voortbestaan.

In navolging van de Tempeliers (in de tijd dat ze nog machtig waren en een groot aanzien genoten) en omdat het een succesformule was, stichtten Koningen, keizers en Pausen op hun beurt hun eigen dynastieke ridderordes, om hun macht verder uit te breiden en hun prestige op te vijzelen. Het waren zeer bevoorrechte ridderordes die enkel toegankelijk waren voor de machtigen, die de noodzakelijke invloed hadden voor het uitoefenen van de centrale macht.

Hoewel je ridderordes automatisch associeert met de middeleeuwen, met jonkvrouwen, vuurspuwende draken en heilige Gralen en ze dus in deze hoogtechnologische tijden compleet tot het verleden of tot het sprookjesrijk behoren te horen, is niets minder waar. Vandaag de dag zijn er nog steeds ontelbare ridderordes met vele leden en bijna allemaal gaan ze terug tot hun illustere middeleeuwse voorgangers. Velen zijn dynastiek en zijn dus aan een koningshuis verbonden. Hoewel het enkel een koning(in) is die de adellijke titel van ridder kan geven of een orde in het leven kan roepen vindt je in de 20e eeuw een heuse heropleving van de ridderordes en velen zijn niet officieel erkend en hebben zichzelf uitgeroepen tot 'ridder'. Het is een heel gesloten wereld en je hoort er daarom ook heel weinig over en als dat al eens gebeurt wordt je misschien geïntrigeerd door het folkloristische karakter, compleet met prachtige mantels, zwaarden en embleem en rituelen. Je zoekt er niet veel achter, vindt het allemaal nogal amusant en associeert het met een nationale feestdag, kaas en bier en het is niet meer dan een nostalgische oproeping van het langvervlogen verleden door een groep liefhebbers in hun vrije tijd. Niks bijzonders, niks verkeerd mee. Net zoals een ander graag met modeltreintjes rijdt of oude postzegels verzameld. Ieder z'n hobby. Maarrrrrrr. . . . achter deze schijnbaar naïeve en onschuldige bezigheid zit wel degelijk nogal wat meer achter dat het liefst het daglicht schuwt.

Samenvatting

Vaticaan-maffia-CIA-P2-Ridderordes-Europese en Russische grootadel-Luciferiaanse sekten-fascistische Duitse oorlogsmisdadigers in dienst van het Witte huis-Internationaal Terrorisme en het bombarderen van weerloze Derde Wereldlanden.

het is me wat, daamseneeren!

Je kan zo nog uren doorgaan, en er zijn nog ontelbare andere namen en organisaties en ridderordes, gildes en broederschappen overal ter wereld bij betrokken, maar dit zijn de voornaamste en van wie die kleinere er een deel van zijn.

Wat hebben we nu geleerd? Hopelijk dat de internationale politiek, die toch al alles controleert, in hogere sferen nauw samenwerkt (althans nog nauwer dan je misschien denkt) om uiteindelijk dezelfde belangen te behartigen, ondanks de uiterlijke tegenstellingen. En dat al die politiek wordt verbonden door zeer geheimzinnige machtige Ordes die er compleet boven staan, dwars over landsgrenzen heen en ongeacht de inbreng van de burger. Die ordes worden/ werden in hoofdzaak door de internationale grootadel opgericht en geleid, en meestal bestaan ze al eeuwen en is het altijd al zo geweest dat ze de politiek bepalen vanuit die ordes.

En zo krijg je dan een wereldwijd geheimzinnig, perfect sluitend netwerk, een supersuperstructuur over de gehele planeet en waarbij alle politiek uiteindelijk er niet meer dan een deel van is. En net zoals de structuur van von Habsburgs' Orde van het Gulden Vlies een specifiek doel dient en op zijn beurt deel uitmaakt van het grotere geheel, dient de supersuperstructuur ook een heel specifiek doel. Het is één gigantisch grote organisatie. Het is één grote Piramidale Hiërarchische Structuur die rechtstreeks naar een nog véél geheimzinnigere top leidt. Een top waar bijna geen kat iets van afweet. Het is datgene wat door jullie alom gekend is als 'Het Systeem'.

Koningen en koninginnen

Hebben jullie je ooit afgevraagd wanneer je nu juist een koning wordt? Je zal zeggen: 'Goed. Dat komt omdat je pa het ook was.' Maar hoe werd hij het? Tja, zal je zeggen, zelfde scenario zeker? En zo kan je wel een hele heuse stamboom gaan opgraven en duik je eeuwen en eeuwen terug in de tijd. Maar de vraag blijft nog altijd: 'Wie was dan de eerste? En waarom? Hoe kwam dat? Door wat wordt dat bepaald?' Toch niet de eerste de beste boerenzoon kan opstaan en zich tot koning van een land uitroepen, neem je aan, want er mag toch ook wel een speciaal tintje aan zijn anders is er ook niks meer aan en wordt het wel heel relatief allemaal (dat is het in wezen natuurlijk ook). Dus hoe komt dat eigenlijk? Wat maakt dat gewone burgers het gezag van een koning erkennen en er voor buigen? Het antwoord is wederom verbijsterend als boeiend tegelijkertijd, jongens en meisjes, dus ga maar even zitten.

Nibiru is de 12de, totnutoe onbekende, planeet (hoewel wetenschappers beginnen te vermoeden dat dit effectief zo is) van jullie zonnestelsel. Althans, het is zo dat Nibiru aanvankelijk een buitenplaneet was van Sirius A. Probeer het je simpel voor te stellen. Ongeveer een half miljoen jaar geleden werd ze gedeeltelijk door jullie Zon in diens baan getrokken en daardoor vormt ze de buitenste planeet van het Zonnestelsel en verbindt ze de Zon met het Siriusstelsel. Daardoor werd de invloed van Nibiru enigszins verlegd van het Siriusstelsel naar dit zonnestelsel. De baan van de Aarde om de Zon duurt 1 jaar. Die van Nibiru om de Zon duurt 3600 jaar. Om de 3600 jaar draait de baan van Nibiru door het Zonnestelsel en staat dan het dichtst bij de Zon. M. a. w. om de 3600 jaar brengen de Anunnaki, na een lange reis door de ruimte, een bezoek aan de Aarde. Aangezien ze in één van de Aardse jaren 3600 jaar ouder worden, lijkt hun 200-jarig bezoek op een luxevakantie van 3 weken. Dan landen hun ruimteschepen op speciale plaatsten en verblijven ze in daarvoor gebouwde tempels, die een soort van 5-sterren hotels zijn. De laatste keer dat ze landden was 2000 jaar geleden, op punt 0. Toen stonden de Romeinen op de balustrades van hun grote tempels te wachten op de fysieke landing van de ruimteschepen van de goden, terwijl recht onder hun neus Christus in het Midden-Oosten werd geboren om te verklaren dat het 'einde der tijden' wreed nabij is ('t is bijna gedaan mannen.). Uiteraard werden deze dingen zorgvuldig verzwegen en geheim gehouden, o. m. ook door het Vaticaan. De keer

daarvoor, was het in 3600 vC. in de Soemerische cultuur ('Soemeriërs' was de toenmalige benaming van de Nibiruanen). Ze stelden toen het patriarchaat in en schiepen een wereld die gebaseerd was op hun beeld als mannelijke goden, de wereld zoals jullie hem nu nog kennen. Ze bouwden enorme tempels in de valleien van de Eufraat en de Tigris in Soemerië (het huidige Irak en Koeweit) en brachten de culturele idealen van Nibiru naar Aarde - hun taal, hun schrift en de tempel/stadscultuur. De keer dáárvoor was het in 7200 vC. enz. . . enz. . .

Met de landing was het Imperialistische Rome - door de vervanging van de Hebreeuwse kalender door de huidige Juliaanse kalender (gebaseerd op de Zon) om de tijd volledig opnieuw te laten beginnen op punt 0 - klaar om een volledige Nibiruaanse wereldheerschappij, de Nieuwe Wereldorde, op Aarde te installeren, wat anno 2000 nC. , ondanks forse tegenberichten in de geschiedenislessen op school, toch voor het overgrote deel is gelukt (herinner je Bush sr. en zijn Nieuwe Wereld Orde).

Punt 0 was tevens ook de 'Kosmische Herstartknop' van de Andromedanen, waardoor het huidige 'Transformatieplan' van de familie van Licht, met de komst van de Christus, pas goed van start kon gaan.

Zo was punt 0 zowel voor de Duisternis als het Licht een heel belangrijke datum en beide partijen bereidden gemeenschappen, land en tempels voor als plaats van aankomst.

...

Zij zijn het dus die over de Hiërarchische Piramide heersten en heersen (wie zou het anders kunnen zijn: iedereen weet dat koningen de machtigsten van het land zijn maar kent ook iedereen duidelijk hun ware functie?). En het moet onderhand duidelijk zijn dat de Piramide hét instrument bij uitstek is om het plan uit te voeren van hun buitenaardse voorvaderen en familie: de Annunaki en met aan het hoofd de grote Vader God: ANU.

De Top

Die is de werkelijke top van de piramide en zo is het cirkeltje mooi rond gekomen.

Als de geheimzinnige Anunnaki om de 3600 jaar terugkeren in het zonnestelsel en naar de Aarde komen verwachten ze dat daar een aantal dingen op hen liggen te wachten die ze nodig hebben op hun lange reizen door de ruimte en die het mogelijk maken hun bestaan voort te zetten. De Aarde is als een soort van ‘tankstation’ voor hen.

Aarde-Petrol. Maar de huidige situatie is zo precair dat er de volgende keer weleens geen tankstation Aarde meer zou kunnen zijn en als de Aardbewoners sterven sterven zij ook.

Anu is de baas over Aarde die iedereen gebruikt als werkers. Hij ontdekte dat, als iedereen maar bang genoeg werd gemaakt, en met name voor de dood, dat hij jullie dan elke kant die hij maar wilde kon laten opdraven. Dus wilde hij gewoon iedereen overheersen zodat ze de Aardbewoners konden gebruiken. Omdat ze dus hulpbronnen nodig hebben op hun lange reizen hebben ze iedereen opgepord om te hamsteren en voorraden aan te leggen dat het een aard had.

Wat zijn die ‘spullen’ dan die ze nodig hebben?

Om te beginnen goud. Veel goud. De gigantische hoeveelheid goud die de Aarde bevat (nota bene het metaal met het allerhoogste trillingsgetal nl. de liefdesfrequentie) hebben ze nodig om de aura van hun planeet te beschermen telkens ze het zonnestelsel binnenkomen. Zij zijn 4D, en om fysiek binnen te komen in deze sfeer en te landen op de 3D Aarde hebben ze ook goud nodig.

Techno-reptielen

De verovering van territoria, enkel om hun veiligheid te waarborgen (wat dus eigenlijk verspilde moeite is) staat dus op de agenda van de Anunnaki. Al onheuglijk lang. En zo kwamen ze, na een tussenstop te hebben gemaakt op Mars, naar dit zonnestelsel. Meer bepaald omdat de

Zon ook een galactische poort is en als ze die in hun bezit zouden krijgen dan zouden ze een aanzienlijk nieuw deel dat daar mee in verbinding staat het hunne kunne noemen. Het is pure strategie. Daarom voeren Oorlogsheren oorlog. Ze willen gewoon gebied veroveren dat hen in staat stelt om een betere toekomst op te bouwen voor hen en hun kinderen. Dus je kan hen niets kwalijk nemen, ze weten alleen niet beter. Ze zijn overtuigd van hun zaak.

Ze worden constant geleid door Duistere machten die hen leegzuigen omdat die ook energie nodig hebben en verkeren in de waan dat zij echte vrienden, bondgenoten zijn. Die machten gooien eigenlijk alleen maar wat olie op het vuur en wantrouwen ook het Licht. Alle duisternis wantrouwt per definitie het Licht. Soort zoekt soort. Ze hebben dus altijd wel één of ander krankzinnig plan. En één van die plannen is dit zonnestelsel + Zon volledig te beheersen (wat onmogelijk is) en vooral om de coderingen van de zon, net zoals ten tijde van Mars het plan was, te veranderen. Ze hebben daar de technologie voor ontwikkeld door er nucleaire energie naar toe te stralen en zijn er van overtuigd dat ze ooit succes zullen hebben. Het zijn mad professors. Eigenlijk zijn ze compleet nuts. Wees er maar niet over verbaasd als ze op een dag hun hele kernarsenaal vanop de Aarde naar de Zon afschieten onder het mom van 'nationale veiligheid' en 'strijd tegen het terrorisme'.

Een algemeen kenmerk van de familie van Duisternis is dat ze, doordat ze constant tégen het Licht zijn en er oorlog tegen voeren, zich zo ook compleet afsluiten voor de helende en liefde-en levengevende energie die het Licht is. Het Licht wil niet liever dan dat aan iedereen geven, ongeacht wat ze ook van zijn aard mogen denken en ongeacht wat voor waanbeeld ze erover in hun hoofd hebben gevormd. Licht blijft Licht. Waarheid blijft Waarheid. En als gevolg van die angst en afscherming van het Licht, zijn ze natuurlijk duister en warrig in het hoofd. Maar ze zien die link niet. Ze weten niet dat ze zo hun eigen graf delven. Het is als een vis die bang is van water. Als een café dat bang is van bier en klanten. Ze vragen zich af waarom het leven zo'n hel is en stellen het Licht dat ze niet vertrouwen ervoor verantwoordelijk en daarom strijden ze ertegen. Zo strijden ze tegen datgene wat hen liefheeft en wat hen datgene wil geven wat ze echt nodig hebben: liefde. Het is als de hand bijten die je voedt.

Ze strijden dus tegen hun Hoogste Zelf. Dat is een gevecht dat je

onmogelijk voorgoed kan winnen. Je kan proberen, mij niet gelaten, maar het zal wel pijn doen dan.

Zo ontvangen ze dus absoluut geen noodzakelijke levensenergie. Energie die bepaalde coderingen in zich draagt en als je je ervoor openstelt en die in je opneemt zullen die coderingen nieuwe dingen in je gaan activeren waardoor je weer een nieuw stukje van jezelf, van het paradijs, kan ontdekken. Vb de coderingen die nodig zijn om dingen te manifesteren door gedachtekracht. Je hebt sowieso een minimum aan energie nodig om enkel en alleen maar in leven te blijven maar als je het allemaal niet vertrouwt en je er van af sluit, ga je alles nòg minder helder zien. Het wordt steeds frustrerender en waziger. Op den duur zit je in een levensgevaarlijke helse negatieve spiraal waar je onmogelijk nog ooit zonder hulp van buitenaf uit kan geraken omdat je de simpelste dingen niet meer kan zien en snappen en waarderen. Je bent gevangen in een net van een dodelijke spin. Gevangen uiteindelijk van je eigen illusies, maar je weet allang niet meer dat dat illusies zijn en voor jou is het gewoon alledaagse bittere ernst. En dat versterkt enkel maar het idee dat het leven en het licht compleet niet te vertrouwen zijn, wat het alleen nog maar erger maakt. Het is één vicieuze cirkel. Je voelt je machteloos en hulpeloos en je bent ook woedend omdat je niet kan begrijpen dat het leven zo ineem steekt. Het doet je veel verdriet om te merken dat het leven zo oneerlijk is en dat het enkel en alleen bestaat om jou uit te knijpen en dat je dus gedoemd bent om er eeuwig tegen te vechten. Je laat er geen twijfel meer over bestaan: 'Dit is de hel.' Dat is het natuurlijk niet, en dat kan je alleen maar weten als je heel helder van geest bent. Maar als je dat dus allemaal niet meer weet ben jij het ironisch genoeg gewoon zélf die dag in dag uit de knoop strakker aantrekt maar dénkt dat het machten van buitenaf zijn waar jij zagezegd niets mee te maken hebt en die gewoon met dat kleine lichaampje van je zitten te sarren omdat ze zich ook vervelen en waanzinnig zijn en erop uit zijn om je te pakken. Je bent er van overtuigd dat stront de essentie is van het leven en daar heb je je bij neergelegd. Sounds familiar?

Ik weet dat allemaal omdat ik ook met die gedachten heb gespeeld. Die gedachten maakten me op een mum van tijd superdepri en dat maakt het alleen maar erger. Zo wordt je een vampier, een zombie. Gelukkig wist ik intuïtief tot waar ik mocht gaan en ik was maar al te blij toen ik terug herinnerde dat dat allemaal onzin is en dat de essentie van het leven

prachtig is en wil dat we gelukkig zijn. Ik had zoiets van: 'maar dat kán toch niet zo zijn! Het houdt geen steek. En trouwens, ik wil het gewoon niet. Ik wil dat er zin en geluk mogelijk is en ik wil geloven in de mythe van het Paradijs waar we allemaal thuishoren. De rest interesseert me niet. En daarmee basta!'

Voor al diegenen die danig verward zijn en nood hebben aan een richting maar denken dat er geen is, zeggen wij: 'het is allemaal gevolg van je eigen inbeelding. Wat je je inbeeldt of denkt zal je ervaren. Leuk of niet, aan jou de keuze. De essentie van het leven is niet duisternis en haat en angst, maar het leven zelf. En dat is alles wat je er maar graag bij wil voorstellen en er onder verstaan. Bovenal is het pure pure onvoorwaardelijke liefde en vreugde en de dag zal komen dat je hier terug in gaat geloven en het vanuit de eerste hand gaat ervaren. Ik bedoel niet enkel liefde met een tweelingziel, maar liefde in de ruimste betekenis van het woord. Als een levensstijl. Eigenlijk ken je het nog niet en weet je niet waar het toe in staat is en welke werkelijkheden je er mee kan maken en ervaren. Maar dat komt nog wel. Liefde is super superieur aan angst.'

De truc om het juist te beginnen doen is beginnen met doodeerlijk tegenover jezelf te worden, anders lukt het niet.

De Anunnaki en Lucifer zitten dus danig in de knel en zijn compleet het noorden kwijt. Je zou er compassie mee beginnen krijgen. Ze moeten niets van Licht hebben en dat is precies de reden waarom ze moeten strijden. Als er geen licht komt in je lichaam en geest droog je, als logisch gevolg daarvan, uit en sterf je uiteindelijk. En dus als gevolg van hun oorlogszuchtige verleden wordt hen de rekening gepresenteerd (karma) en verkeert hun ras in een permanente staat van 'met uitsterven bedreigd' en zien ze er niet al te ideale-schoonzoonachtig uit. En daarom hebben ze nieuw genetisch materiaal nodig om hun soort verder te zetten. De Anunnaki wilden op Mars ook een heel nieuw eigen en 'zuiver'ras beginnen. De Martianen pasten niet in die droom en daarom mochten ze verdwijnen. Verschiet niet, maar de Anunnaki zijn geen mensenras. Het zijn metalen reptielachtige wezens. Vanuit jullie perspectief en kennis zijn metalen levensvormen niet biologisch en kunnen ze dus onmogelijk denken en leven en voelen. Maar dat is dus niet zo. Je komt hier wel achter als je beseft dat computers vloeibare levensvormen zullen worden. Die technologie is trouwens al volop in de maak en ik zag er al een eens artikel over staan in een wetenschappelijk tijdschrift. Check it out.

Anunnaki ontvangen elektro-magnetische kundalini energie van hun goden, de Sauriërs. Dit zijn dan weer wel biologische reptielen en draken die met hun lange ruggegraten het kundalini-vuur vrolijk kunnen laten stromen. De Anunnaki zijn net electro-apparatuur en ze kunnen moeiteloos alle op elektromagnetisme gebaseerde apparaten lezen en in de gaten houden. Het moet je al opgevallen zijn: jullie wereld bestaat bijna geheel uit elektronische apparaten tegenwoordig. Vandaar dus de link.

Metalen wezens hebben erg veel moeilijkheden met voelen.

Denken is geen enkel probleem. Anunnaki denken eerst en voelen dan daarna. Ze schieten eerst en stellen later pas vragen. En wat ze dan voelen is helemaal niets, want ze hebben er zich al eerst een idee over gevormd, in hun hoofd. Dus ze zullen zo nooit integriteit en eerlijkheid ervaren omdat ze dat niet vanuit gevoel kennen. Ze hebben er enkel een abstract intellectueel begrip van. Wat zo goed als niets is. Ze denken dat ze het kennen maar dat is dus niet zo. De truk is natuurlijk om eerst te voelen en dan pas te denken. Dan zal je je echte gevoel erkennen (vb 'ja, ik voel me echt goed') en dan zal je dat met je verstand nog eens dubbel bevestigen, wat het gevoel alleen maar sterker maakt. Als je leeft vanuit je gevoel leef je vanuit je kern, de essentie van het leven. Daarom straal je dan ook zelfzekerheid uit en weet je in elke situatie en in welk gezelschap dan ook moeiteloos hoe je moet reageren en dan ben je standvastig. Zo ken je jezelf en vertrouw je op je zelf, en dat voelt heel goed. Maar als je niet voelt, dan zeg je zomaar wat en lieg je dus tegen de arme sterren op. Dit zie ik ook heel veel bij de Aardbewoners. De meesten van jullie waarden denken boven gevoel en dat maakt dat je niet eerlijk bent en allerlei onzin uitkraamt die kant nog wal raakt. Je zegt dingen die niet zijn. Dingen die je niet hebt gevoeld en dat heet dan liegen. Zogenaamd echte mannen vinden voelen maar iets voor vrouwen en homo's: beiden zijn volgens hen zwakzinnig. Als je eerst denkt en dan voelt, dan wordt je een rover omdat je dan altijd eerst aan jezelf zult denken. Het is misschien een kleine nuance maar het maakt uiteindelijk een wereld van verschil. Omdat jullie niet 'durven' te voelen heeft dat ontzagwekkende consequenties en het heeft de wereld op de huidige afgrond gebracht. Plezant hé? Het is nochtans een heel simpel principe en dat jullie wereld zou kunnen redden en transformeren.

Als je niet weet hoe je moet voelen kan je maar één ding doen: oefenen.

Probeer het! Doe het. Je hebt niets te verliezen. Je kan er alleen maar beter door worden. Zo moeilijk is het trouwens nu ook weer niet.